KOMPOT

ČÍSLO 1,

2016/2017

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

Úvodník

Je to tak, prázdniny nám už dávno daly sbohem a nový školní rok se rozběhl na plné obrátky. Brzké vstávání, hodiny prosezené nad látkou, jejíž pochopení se zdá být nemožné, domácí úkoly, zablácené boty, mrznutí na autobusové zastávce. Všichni bychom na to nejraději hodně rychle zapomněli, nemám pravdu?

Ale podzim přináší i radosti. Něco, na co se můžeme těšit a co si můžeme užít.

Kamarádi, kteří byli přes léto rozlítaní všude po světě, jsou konečně zase doma. Listí se nám krásně zbarvilo do žluto - červena a navíc, po více jak roční pauze se opět hlásí taky Kompot! Tak doufám, že vás číslo, které právě držíte v ruce, potěší stejně jako nás v redakci.

Eliška Volencová

Redakce

Šéfredaktor: Matěj Mikyska, sexta A

Redaktoři:

Prima A: Aneta Kořenková,

Sekunda B: Michaela Bláhová, Gabriela Kačmářová, Helena Mikysková, Barbora Pěkná, Hugo Stezka,

Kvarta A: Matěj Čumpelík, Petra Miškovičová, Eliška Volencová.

Autorka obálky a dýní: Anna Šrytrová, sexta A

Obsah

Primy na adaptačním kurzu 3

Anglie 2016 4

Krátká recenze o výstavě k 165. výročí narození Aloise Jiráska v hornopočernickém Divadle 5

Halloween 6

Mistrovství světa rokenrolových formací 7

Rozhovor s Anežkou Friedrichovou o Studentském dni..... 8

Přespolní běh 9

Veletrh sociálních služeb 10

Podzim 10

PRIMY NA ADAPTAČNÍM KURZU

Text: Aneta Kořenková, prima A
Foto: Lucie Suchomelová

Jistě všichni víte, že každý rok obě primy jedou na adaptační kurz. Letos tomu nebylo jinak.

Obě třídy se ráno v neděli 25. září shromáždily před školou a jelo se. Primy byly ubytované v hotelu Ort v Nepřívěci u Sobotky. Každý den bylo co dělat. Dopoledne se obě třídy učily a odpoledne jsme měli většinou výlet – jeden den do Sobotky, druhý den na zámek Humprecht, který je krásně vidět z hotelu, jak se tyčí na kopci.

Ve středu na státní svátek jsme šli dokonce na celodenní výlet do Sedmihorek. Každý den jsme měli zábavu i večer. Hrály se většinou hry, některé byly stmelovací, některé ne.

Poslední den je podle mě vždy nejlepší – vyhlašují se soutěže, rozdávají se diplomy a večer je nejzábavnější právě ten poslední den. No a my jsme to měli tak nějak podobně. Odpoledne měly obě primy karneval. Samozřejmě, že tu nechyběla soutěž o nejlepší masku. Večer se rozdávaly diplomy a pak jsme měli diskotéku.

V pátek, což byl den odjezdu, nastalo balení, vyklízení pokojů a v 11 hodin už jsme se u školy vítali s rodiči.

Myslím si, že na adaptačním kurzu jsme se opravdu více seznámili, jak je vždy účelem. Každý si našel kamarády a všichni přijeli s úsměvem a spokojení.

ANGLIE 2016

Text: Matěj Čumpelík, kvarta A

Začneme klasicky, jak jinak, jsme přece čeští turisté. Kromě pojídání řízků, vyprávění trapných vtipů se stalo i mnoho zajímavých příhod.

Cesta začala, kde jinde než u školy. Symbolický pozdrav na rozloučenou jsme všichni zvládli na jedničku, o to víc někoho děsilo, že za týden zase přijedeme. A že to nakonec byla dřina, vrátit se. Skutečnost byla ale taková - co budete dělat 20 hodin, rozkouskovaných po čtyřech hodinách, v autobuse? Vyjížděli jsme v 13:00, a tak jsme cestou necestou, čtyřproudovými dálnicemi, nocí, deštěm a kroupami nakonec stanuli v 5:00 evropského času v pondělí 10. října před pasovou kontrolou v Calais. Občas se našlo pár lidí, kterým ani nechtěli povolit nastoupit na trajekt, ale s kruhy pod očima, že vypadáte jako chodící mrtvola, vás nic nepřekvapí. Nicméně jsme prošli. Na trajektu se vlastně nic speciálního nedělo. Kromě sblížení s neznámými studenty z Francie. Jako chodící mrtvoly jsme do autobusu v britském Doveru zas naskočili a vyrazili směr Portsmouth. I když se to nezdá, tak jsme tam dojeli za necelé dvě hodiny, které byly poslední možností odpočinku před procházkou v tomhle přístavním městečku. Přes nádherné pobřeží a centrum města jsme se dostali až k městské dominantě, věži Spinnaker Tower, kde na nás čekal nádherný výhled.

Takhle bych shrnul začátek, který se vlastně stal nepodstatným, vzhledem k tomu, co se mělo stát.

V Portsmouth jsme byli jeden den, který jsme si užili, i díky počasí. Večer jsme se poprvé setkali s našimi hostitelskými rodinami. No… to víte, někdo toho pomyslného „černého Petra“ získat musel. Docela vtipné bylo druhý den poslouchat od ostatních, jak super nebo naopak hrozná je jejich rodina. Hned v úterý – druhý den; jsme šli poprvé do anglické školy, která se stala spíše symbolickou, když sečteme počet hodin/dnů a to, co jsme se skutečně naučili. Každopádně nám škola něco jistě dala. Odpoledne téhož dne jsme navštívili Beachy Head – křídové útesy a zashopovali jsme si i v Eastbourne. I tenhle den nám počasí přálo.

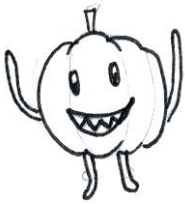

I třetí a čtvrtý den jsme opět dopoledne navštěvovali školu v malém městečku blízko Brightonu. Ve středu jsme odjeli na Hever Castle, zámek rodu Boleynů, jehož nejznámějším potomkem je Anne Boleyn, manželka Jindřicha VIII. Čtvrtek byl ve znamení velkých nákupů a prohlídky Brightonu. V hustší atmosféře během cesty autobusem jsme z centra odjeli večer naposledy do rodin.

V pátek jsme se s nimi rozloučili a v brzkých hodinách odjeli do Londýna. Odjezd z našeho meeting pointu byl v 6 hodin, což mnohým dělalo značné problémy. Po třech hodinách jízdy nebo stání v koloně jsme dorazili do velkoměsta. Hned z rána jsme nastoupili do loďky, která nás dovezla až k samotnému London Eye, kde jsme si vystáli frontu, ale za těch 40 minut krásného výhledu to stálo. Pěšky jsme šli kolem Big Benu, Westminster Abbey – opatství, u kterého se naše skupiny rozdělily a dobrých 20 minut jsme se hledali. Naštěstí se první skupina, vedená průvodkyní Káťou, zastavila blízko Buckinghamského paláce, takže jsme je stihli dojít. Pár minut na to, co jsme se našli, jsme se už zase toulali na Trafalgar Square. Odtud však byla již krátká cesta na Piccadilly Circus a Leicester Square, kde jsme měli i rozchod. Během volného rozchodu řada z nás zašla do uliček China Town, kde jsme si dali oběd-večeři. Poté už jsme jeli zpět k autobusu s menší změnou – nikoli lodí, ale metrem.

No a tak skončila naše cesta. Bylo to skvělé, snad ještě někdy...

Krátká recenze o výstavě k 165. výročí narození Aloise Jiráska v hornopočernickém Divadle

Text: Matěj Čumpelík, kvarta A

Půlka naší třídy na začátku října navštívila Divadlo v Horních Počernicích za účelem zhlédnutí výstavy o Aloisi Jiráskovi. Výstava se věnovala hlavně vlasteneckým postojům českého spisovatele, samozřejmě i dílu, na které ale nebyl kladen takový důraz, jako např. na rodinné vztahy či politické názory. Mnoho z nás občas zaskočila fakta, která jsme se dozvěděli. Jinak uděluji přes menší nedostatky na výstavě, jako např. záměna názvu obrazů atd. 9 z 10 nepodstatných bodů.

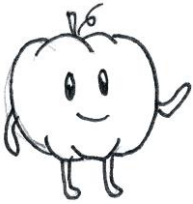

HALLOWEEN

Text a foto: Gabriela Kačmářová, sekunda B

Halloween se slaví 31. října. Tento svátek pochází od Keltů. Tradičně se děti oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s obvykým pořekadlem Trick or treat a „koledují“ o sladkosti. Často viděné jsou kostýmy čarodějnic, upírů, duchů, zombie, frankensteinů a kostlivců. V České republice se zapojují do Halloweenu např. školy a školky, kde si děti vyrábějí kostýmy a masky. Nejde však o tradiční svátek. Některé domácnosti si před dům symbolicky dávají dýni se svíčkou uvnitř, ale ani tyto domácnosti nejsou obvykle připravené na koledování, a do Halloweenu se tím pádem nezapojují. Jestli si chcete navodit doma strašidelnou atmosféru, tak zkuste vydlabat dýni, vyrobit si kostým nebo zhlédnout horror.

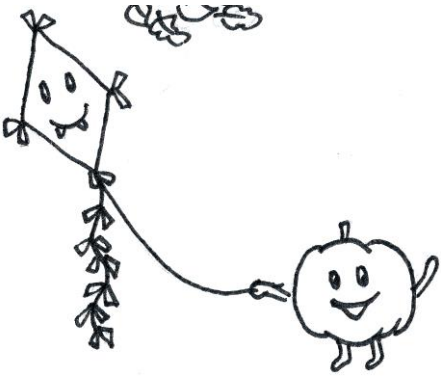

MISTROVSTVÍ SVĚTA ROKENROLOVÝCH FORMACÍ

Text: Helena Mikysková, sekunda B

Teprve potřetí se v České republice konalo Mistrovství světa v akrobatickém rokenrolu v kategorii Dívčí formace junior. V Praze na Letné proti sobě bojovalo 27 formací z různých zemí, např. Polska, Ruska, Bosny a Hercegoviny, Maďarska, České republiky a dalších.

Do semifinále, mezi dvanáct nejlepších formací, postoupily i čtyři české, do finále šesti už jen dvě. Na prvním místě se umístila formace Beauties z Ruska, na druhém místě Madonna z Říčan, na třetím místě Party girls z Maďarska. Mistrovství světa se poprvé zúčastnily také tři studentky gymnázia s formací Fresh, která se umístila na devátém místě.

Těšíme se na další rokenrolovou sezónu a přejeme, aby byla opět úspěšná na závodech doma i v zahraničí.

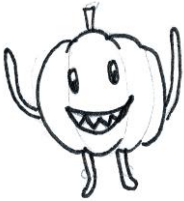

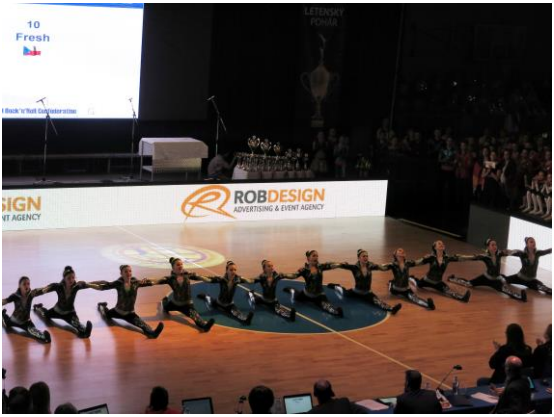

Rozhovor s Anežkou Friedrichovou o Studentském dni

Text: Aneta Kořenková, prima A

Exkluzivně vám přinášíme rozhovor se žákyní 7.A Anežkou Friedrichovou. Položila jsem jí pár otázek ohledně jejich Studentského dne.

1) Jak vám jde příprava? Je to těžké?

Příprava nám jde poměrně dobře, nejtěžší bylo vymyslet téma a jak studentský den celý pojmeme. Teď už si každá skupinka vymýšlí své úkoly. Celá příprava byla komplikovaná tím, že je nás pouze 17, takže jsme si museli sehnat pomoc od studentů z jiných ročníků, nebo od lidí kteří z naší třídy už odešli.

2) Těšíte se na studentský den?

Nemůžu moc mluvit za ostatní, ale někteří z nás se určitě těší, všichni už to ale chceme mít za sebou a úspěšně zvládnuté.

3) Baví vás pořádání studentského dne?

Stejně jako v předchozí otázce, některé z nás to baví více některé méně.

4) Prozradíte nám téma, nebo si ho necháte pro sebe?

Téma si zatím necháme pro sebe, ale na Facebooku dělám „sneak peaky“, což znamená, že dáváme nějaké indicie, z kterých by někdo mohl poznat, o co se jedná. Do Studentského dne jich bude ještě nejspíš několik, takže pokud jste zvědaví, můžete hádat na Facebooku. V souvislosti s tématem bude ještě vyhlášena soutěž ve fotografování, takže se máte na co těšit.

5) Podílí se na přípravě všichni?

Na přípravě se každý podílí trochu jinak, někteří z nás vymýšlejí širší úkoly, všichni si ale vymýšlí úkoly na své stanoviště sami. S projektem nám hodně pomáhá i pan profesor Vinohradník, který nám zařizuje administrativní věci a materiály.

6) Zapojíte do studentského dne i učitele?

Učitelé budou mít zvláštní funkci, kterou ale nebudeme předem prozrazovat. Na některých stanovištích budou úkoly vyloženě pro ně.

7) Co očekáváte od ostatních tříd? Myslíte si, že budou na váš studentský den dobré ohlasy?

Od ostatních tříd očekáváme, že se dostaví v hojném počtu a že budou chtít soutěžit. Doufáme, že se všem bude studentský den líbit, protože i přesto, že je nás ve třídě málo, na tomto projektu tvrdě pracujeme.

Děkujeme Anežce za ochotu a přejeme celé 7.A, aby se jim studentský den podařil a všechno vyšlo podle plánu.

PŘESPOLNÍ BĚH

Text: Gabriela Kačmářová a Michaela Bláhová, sekunda B

Přespolní běh se konal dne 26.9.2016.

Účastnili se ho: Michal Hájek (sekunda B), Jakub Krejčíř (sekunda B), Eliška Altschmiedová (tercie A), Ondřej Novák (tercie A) a další. Všichni se umístili v první polovině ve své kategorii, což je úžasný výkon. V den závodu bohužel pršelo, ale i tak si to účastníci užili.

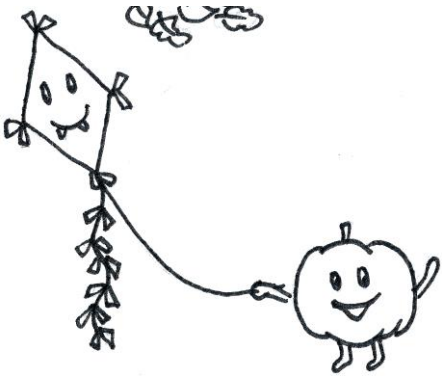

VELETRH SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Text: Eliška Volencová, kvarta A

V polovině září proběhl v areálu Chvalského zámku již několikátý ročník Veletrhu sociálních služeb. Tato akce představuje různé organizace, které pomáhají lidem v těžkých životních situacích, handicapovaným a seniorům. Každý, kdo se veletrhu zúčastní, si může prohlédnout stánky a prezentační materiály jednotlivých institucí. Také se zde samozřejmě naskýtá možnost osobně si pohovořit s lidmi „z oboru“.

Jak je vám možná známo, každý rok studenti kvart pracují na projektu Občan. Jeho cílem je zaměřit se na řešení konkrétního problému v našem okolí. Už zpočátku jsme se ve třídě jednomyslně shodli na sociálním tématu. Pak proti sobě ale stály návrhy, které se týkaly pomoci dětem v dětských domovech, lidem bez domova a seniorům. A právě poslední jmenované téma nás nakonec zaujalo ze všech nejvíc. Pomáhat v domově důchodců ale není jen tak a právě na chvalském veletrhu jsme získali mnoho potřebného materiálu a užitečných informací. Navíc se nám podařilo navázat kontakt s konkrétními domovy seniorů. Celá akce pro nás proto byla velkým přínosem a děkujeme za možnost se jí zúčastnit.

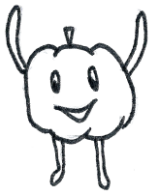

PODZIM

Text: Helena Mikysková, sekunda B

Je tu nové roční období,

není však moc oblíbené u lidí.

Déšť padá do děr v silnici,

je čas na hlavu nasadit čepici.

Venku už je velká zima,

léto bylo velmi prima.

Ne navždy ti říkáme sbohem,

teplo vrať se rychle honem.